

KÚRIA

Bfv.II.1189/2015/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2016. február 4. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A zsarolás büntette és más bűncselekmény miatt S. Cs. és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben K. A. II. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát elbírálva a Székesfehérvári Járásbíróság 13.B.1431/2011/152. számú és a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.32/2014/13. számú ítéletét K. A. II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Járásbíróság a 2013. október 25. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 13.B.1431/2011/152. számú ítéletével két terhelt ügyét bírálta el. Közülük a felülvizsgálati indítvánnyal érintett K. A. II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett zsarolás büntettének kísérletében [Btk. 376. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont], amiért őt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a terhelt

által előzetes fogva tartásban töltött időt, kimondta, hogy a terhelt a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, míg a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 forintban határozta meg. Az összesen 250.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 250 nap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Elrendelte a Tatabányai Városi Bíróság 3.B.733/2010/12. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a terheltet bűnügyi költség megfizetésére.

A járásbíróság ítélete ellen a K. A. II. rendű terhelt tekintetében a terhelt és védője által felmentésért bejelentett fellebbezések alapján másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék a 2015. február 2. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson kihirdetett 2.Bf.32/2014/13. számú ítéletével a járásbíróság ítéletét a terhelt tekintetében annyiban megváltoztatta, hogy vagyon elleni erőszakos bűncselekményét 2 rendbeli társtettesként elkövetett zsarolás büntette kísérletének minősítette, a pénzbüntetés kiszabását mellőzte, a terhelt által előzetes fogva tartásban töltött idő beszámítására, valamint a bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseket módosította, egyebekben az ítéletet a terhelt tekintetében helybenhagyta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen K. A. terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Indítványa jogszabályi alapjaként a védő a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára, de tartalmilag a terhelt büntetőjogi felelősségének téves megállapítására is hivatkozott. Álláspontja indokolása körében eljárásjogi kifogásokat is megfogalmazott.

A Legfőbb Ügyészség BF.1510/2015/1. számú átiratában a védő felülvizsgálati indítványát a törvényben kizártnak tartotta és annak elutasítását indítványozta. A legfőbb ügyészségi átiratban foglaltak szerint a védő hivatkozásai nem tényleges felülvizsgálati okokat megalapozó kifogásokon alapulóak, a tényállás támadásakor a törvény által tilalmazott körbe esőek, emellett tartalmilag is alaptalanok.

K. A. védője felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a védő által megjelölt okokból és a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt, hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül K. A. tekintetében a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot.

Felülbírálata alapján a Kúria hivatalból vizsgálandó ún. abszolút eljárási szabálysértést nem észlelt, a védő felülvizsgálati indítványát pedig részben a törvényben kizártnak, részben

alaptalannak találta.

A büntetőeljárási törvényben a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, mely - szemben pl. a fellebbezéssel, mely bármely okra alapítható - érdemben kizárólag a törvényben meghatározott okokból megengedett. A Kúriának ekként elsődlegesen abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a felülvizsgálati indítványban foglaltak érdemben vizsgálhatók-e.

A felülvizsgálat okai az eljárási törvényben tételesen megjelöltek, azokat a Be. 416. § (1) bekezdése sorolja fel. A felülvizsgálati okok itteni köre teljes, az egyéb okkal nem bővíthető.

A Be. 423. § (1) bekezdésében írtak értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozatban megállapított tényállás nem támadható.

A Be. 419. § (1) bekezdése értelmében irányadó Be. 388. § (2) bekezdése a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítás lehetőségét kizárja.

E szabályokból következően a felülvizsgálati eljárásban csakis jogkérdések vizsgálhatók, melyek tényalapját kizárólag a jogerős határozat tényállásában megállapítottak képezhetik. Az ítéletben rögzített tényállás, az annak megállapításához vezető út, a bizonyítás teljessége, a bizonyítékok mikénti értékelése és elfogadása e jogorvoslati eljárásban vitássá nem tehető.

E törvényi rendelkezések tükrében helytálló a Legfőbb Ügyészség észrevétele abban a tekintetben, hogy a védő számos felülvizsgálati észrevétele a törvényben kizárt, azonban az a kifogása, mely szerint az eljáró bíróság indokolási kötelezettségének hatályon kívül helyezést megkívánó mértékben nem tett eleget, érdemi elbírálást igényel.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja értelmében felülvizsgálati okként figyelembe jövő Be. 373. § (1) bekezdés III/a) pontja szerinti eljárási szabálysértés abban az esetben valósul meg, ha a bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt ítélete felülbírálatra alkalmatlan. Az e körben következetes bírói gyakorlat e felülvizsgálati ok megállapítására abban az esetben lát alapot, ha a jogerős határozatból egyértelműen nem derül ki, hogy a bíróság döntését a büntetőjogi főkérdésekben, vagyis a terhelt bűnössége, cselekményének minősítése, és a jogkövetkezmény alkalmazása tekintetében mire alapította.

A védő e szempontból elbírálandó hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet indokolási része a bizonyítékok felsorolásából,

„per kivonatból” áll vagyis hogy ki, mikor, milyen vallomást tett az eljárásban, az azonban nem állapítható meg, hogy a bíróság a tényállást milyen okból és mely bizonyítékokra alapozta.

A Kúria megállapította, hogy a védő e hivatkozása alaptalan.

Kétségtelen tény, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása esetenként az ítéletben szükségtelen részletességgel tartalmaz bizonyíték ismertetést, azonban – szemben a védő érvelésével – emellett kifejezett igényességgel, a logika szabályainak is mindenben megfelelő érveléssel elemzi azok bizonyító erejét. A bizonyítékokat nem csak egyenként, hanem összegzően is értékeli és meggyőző érveléssel támasztja alá álláspontját. A Kúria e körben csak példálózóan és kifejezetten a védő összegző megállapítása cáfolataként utal a nyomozó iroda által a sértettek rendelkezésére bocsátott hangfelvevő készülékkel rögzített beszélgetés meghallgatására és annak a sértettek állításával történő összevetésére (elsőfokú ítélet 15. oldal második fele); az I. rendű terhelt vallomásai és a pénzintézetek válaszainak összevetésére (elsőfokú ítélet 16. oldal közepe); dr. N. J. tanú vallomása bizonyító erejének elemzésére (elsőfokú ítélet 17. oldal második és harmadik bekezdése); és a lefolytatott bizonyítási eljárás összegző elemzésére (elsőfokú ítélet 17. oldal utolsó bekezdése, 18. oldala és 19. oldal első bekezdése).

A védő további felülvizsgálati érvei érdemi megvizsgálására a felülvizsgálati eljárás szabályai nem adnak lehetőséget, mivel a hivatkozások törvényben kizártak.

A védett tanúknak a terheltek távollétében történő meghallgatása még eljárási szabálysértés megvalósulása esetén sem lenne felülvizsgálati okot megalapozó, a törvényben felsorolt körbe illő ún. abszolút eljárási szabálysértés, legfeljebb relatív jellegű eljárási szabálysértésként lenne értékelhető.

A felülvizsgálati indítványnak a terhelt bűnösségét vitató kitételei kivétel nélkül a jogerős ítéletben rögzített és a felülvizsgálati eljárásban kötelezően irányadó tényállástól eltérő tényadatokon alapulóak és ekként tilalmazott körbe esőek. A kiszabott büntetés súlyosságára hivatkozás pedig a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja értelmében csak anyagi jogszabálysértéshez kapcsolódó törvénysértés esetén lenne vizsgálható, érdemi vizsgálatra alapot adó anyagi jogi szabálysértést viszont a Kúria nem állapított meg.

A kifejtettek értelmében a Kúria a K. A. II. rendű terhelt érdekében benyújtott felülvizsgálati indítványban foglaltaknak nem adott helyt és a támadott határozatot a Be. 426. §-a értelmében a terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten

*előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat
hozatalát a Kúria mellőzheti.*

Budapest, 2016. február 4.

*Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, dr. Kiss Sándor s.k. előadó
bíró, dr. Krecsik Eldoróda s.k. bíró*

A kiadmány hitelével:

*tisztviselő
Bné*